

2. Nyckeln till himlens förråds-kammare

Vår himmelske Fader är alltid beredd att utgjuta sin välsignelses fullhet över oss. Det är vår förmån att få dricka djupa drag ur hans oändliga kärleks källa. Är det inte egendomligt att vi beder så litet? Gud är alltid villig att lyssna till sina ringaste barns uppriktiga böner, och ändå är vi så senfärdiga och obenägna att låta Gud få veta vad vi behöver. Vad tänker himmelens änglar om vilsegångna, hjälplösa människor, som beder så litet och har så svag tro fastän de är så utsatta för frestelser, då de ser hur den oändliga kärlekens hjärta ömmar för dem och längtar efter att ge dem mera, än de kan tänka eller begära. Änglarna finner tillfredsställelse och glädjer i att tillbedja Gud och vara i hans närhet. De betraktar gemenskapen med Gud såsom den högsta glädje och likväl är jordens barn, som så väl behöver den hjälp som endast Gud kan ge, tillfredsställda med att vandra genom livet utan hans Andes ljus och utan hans dagliga närvaro.

De som försummar att bedja, omges av den ondes mörker. Fiendens hemliga frestelser lockar dem till synd, då de inte utnyttjar de förmåner, som Gud givit dem i bönen. Varför är Guds söner och döttrar så obenägna att bedja, då bönen i trons hand är den nyckel, som öppnar himmelens förråds-kammare, där den Allsmåktiges oändliga skatter är förvarade? Utan flitig bön och ständig vaksamhet svävar vi i fara att bli vårdslösa och avvika från rättfärdighetens väg. Fienden söker ständigt spärra vägen till nådens tron, så att vi inte genom trons allvarliga bön skall få den nåd och kraft, som vi behöver för att segra i frestelsens stund.

Vägen till Kristus, s.116-118
av Ellen G White